

Benedykt XVI

Akt zawierzenia i poświęcenia kapłanów Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny : (Fatima, 12 maja 2010 r.)

Salvatoris Mater 13/3/4, 354-355

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pierwszą kołyskę służył Mu złób; jednak dzięki miłości Maryi i Józefa doświadczył czułości i piękna bycia kochanym. Dzieci potrzebują tej ojcowskiej i matczynej miłości. To ona właśnie daje im poczucie bezpieczeństwa, a gdy wzrastają, pozwala odkrywać sens życia. Święta Rodzina z Nazaretu przeszła przez liczne próby, jak choćby wspomniana w Ewangelii Mateusza «rzeź niemowląt», która zmusiła Józefa i Maryję do ucieczki do Egiptu (por. 2, 13-23). Jednakże zaufawszy Bożej Opatrzności, znaleźli oni spokojne miejsce i zapewnili Jezusowi pogodne dzieciństwo i rzetelne wychowanie.

Drodzy przyjaciele, Święta Rodzina jest z pewnością wyjątkowa i niepowtarzalna, ale jest jednocześnie «wzorem życia» dla każdej rodziny, gdyż Jezus, prawdziwy człowiek, zechciał urodzić się w rodzinie ludzkiej i w ten sposób ją pobłogosławił i uświęcił. Zawierzmy zatem Matce Bożej i św. Józefowi wszystkie rodziny, aby się nie zniechęcały próbami i trudnościami, lecz by zawsze pielęgnowały miłość małżeńską i z ufnością poświęcały się służbie życiu i wychowaniu.

PRECATIONES

Modlitwa do Matki Bożej w Kaplicy Objawień
(Fatima, 12 maja 2010 r.)²⁷

Zawieram Maryi radości i cierpienia Kościoła

O Pani nasza i Matko wszystkich ludzi,
przybywam tu jak syn,
który odwiedza swoją Matkę
wraz z wielką rzeszą sióstr i braci.

Jako Następca Piotra,
któremu została powierzona misja
przewodniczenia w posłudze miłości
w Kościele Chrystusowym
oraz utwierdzania wszystkich
w wierze i nadziei,
pragnę przedstawić Twemu
Niepokalanemu Sercu
radości i nadzieje,
a także problemy i cierpienia
każdego z Twoich synów i córek,
którzy są w Cova da Iria
lub towarzyszą nam z daleka.

²⁷ „L'Osservatore Romano” 31(2010) nr 7, 13-14.

Matko najmiłsza,
Ty znasz imię każdego człowieka,
jego twarz i jego historię,
i każdego miłujesz
macierzyńską miłością,
która wypływa z samego serca Boga Miłości.
Wszystkich Tobie zawierzam i poświęcam,
Maryjo Przenajświętsza,
Matko Boga i nasza Matko.

Czcigodny sługa Boży Papież Jan Paweł II,
który trzy razy odwiedzał Cię tutaj w Fatimie
i dziękował «niewidzialnej dłoni»,
która ocaliła go od śmierci
w zamachu na placu św. Piotra
13 maja, prawie trzydzieści lat temu,
zechciał ofiarować sanktuarium w Fatimie
kulę, która tak ciężko go zraniła.
Została ona umieszczona
w Twojej koronie Królowej Pokoju.
Głęboką pociechę daje nam świadomość,
że jesteś ukoronowana
nie tylko srebrem i złotem naszych radości i nadziei,
ale także kulą
naszych niepokojów i cierpień.

Dziękuję Ci, umiłowana Matko,
za modlitwy i ofiary w intencji Papieża
pastuszków z Fatimy,
powodowanych uczuciami,
którymi ich natchnęłaś podczas objawień.
Dziękuję także wszystkim,
którzy codziennie
modlą się za Następcę św. Piotra
i w jego intencjach,
żeby Papież był mocny w wierze,
odważny w nadziei i gorliwy w miłości.

Umiłowana Matko nas wszystkich,
składam tu, w Twoim sanktuarium w Fatimie
złotą różę,
którą przywiozłem z Rzymu
jako wyraz wdzięczności Papieża
za cuda, jakie Wszechmogący
uczynił za Twoją sprawą
w sercach tak wielu pielgrzymów
przybywających do tego Twojego
matczynego domu.